

Sygn. akt: III U 642/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2013 r. w Ostrołęce

sprawy z odwołania M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31.07.2012r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.08.2012r. do dnia 31.07.2014r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 642/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.07.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

M. Z. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, żądając jej zmiany w całości i przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 20.07.2012r. ustaliła, że odwołująca się nie jest niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. Z. miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od dnia 30.06.2003r. do dnia 31.07.2012r. W związku z upływem okresu orzeczonej niezdolności do pracy odwołująca zwróciła się do ZUS o przyznanie prawa do renty na dalszy okres. ZUS celem ustalenia niezdolności do pracy ubezpieczonej skierował ją na badania lekarskie. Lekarz orzecznik ZUS orzekł, że ubezpieczona M. Z. nie jest niezdolna do pracy. Na skutek złożenia przez M. Z. sprzeciwu – jej stan zdrowia był analizowany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 20.07.2012r. także ustaliła, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy.

Wobec powyższego ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 31.07.2012r. odmówił ubezpieczonej M. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r., Nr 153 poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- a niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Osobie, która spełnia powyższe warunki przysługuje, według art. 59 ust. 1 powołanej ustawy, renta stała – jeżeli niezdolność do pracy jest trwała (pkt 1) lub renta okresowa – jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa (pkt 2).

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania M. Z. uzależniona była od wykazania przez nią niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza z zakresu okulistyki. Po przeprowadzeniu wywiadu z M. Z., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegła okulista M. S. rozpoznała u niej: zespół Moebiusa, stan po operacji opadnięcia powiek, bezsoczewkowość rzekomą obu oczu oraz nieprawidłowy wzrost rzęs powieki dolnego oka.

Biegła oceniła jednak, że odwołująca nie jest zdolna do pracy zarobkowej. Zdaniem biegłej rozpoznane schorzenia nie powodują u odwołującej niezdolności do pracy zarobkowej z wyłączeniem pracy w pyłach, dymach, gazach drażniących, na wysokości oraz wymagającej widzenia precyzyjnego. W uzasadnieniu opinii biegła stwierdziła, że w chwili wydawania orzeczenia nie stwierdziła ostrego stanu zapalnego ani zaostrzenia procesów miejscowych. Biegła dodała także, że właściwą kwalifikację odnośnie warunków zatrudnienia pozostawia w gestii lekarza medycyny pracy.

Odwołująca wniosła liczne zastrzeżenia do tak brzmiącej opinii oraz wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Ponadto wniosła o dopuszczenie dowodu z jej zeznań oraz z tomografii komputerowej.

Sąd pozyskał dodatkową dokumentację lekarską dotyczącą stanu zdrowia odwołującej i dopuścił dowód z opinii biegłego okulisty I. B. oraz biegłego z zakresu chorób wewnętrznych – gastrologii.

Biegła okulista I. B.– po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz po zbadaniu odwołującej rozpoznała u niej: zespół Moebiusa, stan po operacjach wrodzonego opadnięcia powiek górnych obu oczu, zniekształcenie powiek obu oczu, stan po operacji zeza zbieżnego, zespół suchego oka, stan po operacji zaćmy obu oczu z wszczepieniem sztucznych soczewek tylnio-komorowych, brak widzenia obuocznego, wtórne zmętnienie torebek tylnich soczewek obu oczu oraz astygmatyzm krótkowzroczny niskiego stopnia obu oczu. Biegła stwierdziła, że w związku z wykrytymi schorzeniami odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy w okresie od dnia 01.08.2012r. do dnia 31.07.2014r.

Zdaniem biegłej stan zdrowia M. Z. powoduje ograniczenia w wykonaniu pracy, niewskazana jest praca wymagająca dobrego widzenia, wymagająca wysiłku fizycznego, w zapyleniu, na wysokościach oraz wymagająca precyzyjnego widzenia czy w zmiennych warunkach atmosferycznych. Zdaniem biegłej stan zdrowia odwołującej po 31.07.2012r. (data końcowa poprzedniej niezdolności do pracy) nie uległ poprawie, a wręcz pogorszył się, co powoduje niezdolność do pracy na okres 2 lat. Zdaniem biegłej u odwołującej istnieje czasowa niezdolność z uwagi na charakter schorzeń okulistycznych, które mają charakter postępowy i mogą ulec pogorszeniu (k.50-52).

Natomiast z opinii biegłego z zakresu gastrologii wynika, że odwołująca wprawdzie cierpi na wrzodziejące zapalenie jelita grubego, które jest w remisji, lecz zdaniem biegłego schorzenie to nie powoduje u M. Z. niezdolności do pracy (k.57-58).

Od powyższych opinii odwołująca nie wniosła zastrzeżeń. Organ rentowy w piśmie z dnia 20.06.2013r. (k.82-83) również nie wnosił żadnych uwag do w/w opinii, w szczególności do opinii biegłego okulisty.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłej z zakresu okulistyki I. B.. Wnioski tej biegłej zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej się i analizie całości jej dokumentacji medycznej. Wydana przez tą biegłą opinia poparta została logiczną argumentacją. Sąd miał na uwadze, że biegła I. B. miała do dyspozycji bogatszy materiał dowodowy aniżeli biegła M. S., zatem jej opinia uwzględnia całokształt okoliczności związanych ze stanem zdrowia odwołującej. Biegła I. B. jednoznacznie wskazała występujące u M. Z. schorzenia i wskazała, dlaczego jej zdaniem powodują u odwołującej niezdolność do pracy. Sąd miał także na uwadze, że organ rentowy nie wnosił uwag do tej opinii ani nie złożył wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej lub opinii innych biegłych, akceptując treść tej opinii.

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Stwierdzić bowiem należy, że nawet opinie sporządzone przez biegłych sądowych okulistów były rozbieżne co do oceny, czy stan narządu wzroku powoduje u M. Z. niezdolność do pracy. Dopiero szczegółowe postępowanie przed Sądem wykazało, czy odwołująca jest osobą częściowo niezdolną do pracy.

Z tych względów Sąd Okręgowy, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.08.2012r. do dnia 31.07.2014r.